

[Ebba Strange]

Christiania skal fortsætte. At Christiania skal fortsætte med at leve, besluttede folketinget allerede i foråret 1982, og det, vi så gør i dag, er altså at give nogle rammer for, under hvilke vilkår det skal ske, og at sørge for den lovliggørelse, som ifølge beslutningen fra marts 1982 skulle finde sted.

Jeg vil godt sige, at når det har været vigtigt for os at få forslaget igennem nu, inden koordinationsgruppen er færdig, er årsagen naturligvis den, at vi gerne vil give de lovgivningsmæssige rammer, som udvalget kan arbejde videre inden for, og det gør vi med den betænkning, der nu ligger på bordet, og ved at vedtage beslutningsforslaget i dag. Vi tager det for givet, at koordinationsudvalget så arbejder inden for de rammer.

Det var naturligvis en hjælp for os, at Københavns kommune indstillede, at planstyrelsen skulle udarbejde et landsplandirektiv, og jeg vil godt sige generelt i dag, at jeg håber, Københavns kommune på baggrund af den beslutning, der nu bliver taget i dag, ikke blot vil være tilfreds, men også vil arbejde konstruktivt med på Christianias fremtid.

Vi synes, vi har fundet en god løsning på det med økonomien vedrørende de sociale forhold ved at give Christiania et bloktilskud. Vi ved, at netop økonomien i foretagendet var et af de problemer, som både socialdemokratiet og Københavns kommune havde i forbindelse med forslaget, og vi tror, vi har fundet en god løsning på det.

Så var både fru Agnete Laustsen og fru Birthe Rønn Hornbech selvfølgelig meget optaget af den kriminalitet, der findes på Christiania. Det er først og fremmest hashhandelen, der er tale om, og der skal ikke være tvivl om, at vi fra forslagsstillernes side også ønsker hashmarkedet derude afviklet. Vi tror, at vedtagelsen af dette beslutningsforslag kan være medvirkende til at afvikle hashmarkedet, fordi det vil give christianitterne nogle andre og mere konstruktive muligheder for at tjene penge ved arbejde, ved uddannelse, ved, at de får en sikkerhed for, at de arbejdspladser og de boliger, de har derude, kan bevares, så de kan blive boende og få skabt nogle nye arbejdspladser.

Den lokalpolitistation, vi foreslår, synes vi også er en god løsning, fordi det dårlige forhold, som vi skriver der er skabt mellem Christianias beboere og politiet, i første række drejer sig om uropatruljen og de modsæt-

ningsforhold, der har været mellem den og christianitterne. Vi tror, at en nærpolitistation i området vil give et mere naturligt forhold mellem christianitterne på den ene side, politiet på den anden side og Christianshavns beboere på den tredje side.

Endelig skal jeg sige om værtshusene derude, at der jo har vist sig at være muligheder for at give værtshusene bevilling på en lidt anden baggrund end den, andre værtshuse får bevillinger på; også forsvarsministeren har vist sig at ville medvirke til, at der gives en midlertidig bevilling. Vi foreslår nu, at der gives en bevilling til værtshusene derude, som bygger på et kollektivt ejendomsforhold, og som derfor adskiller sig noget fra de ejendomsforhold, vi kender i samfundet.

Selvfølgelig ligger der bag vores opbakning bag Christiania, når vi snakker om egenarten og om at bevare de bæredygtige elementer i Christiania, at vi, der er forslagsstillere til det her forslag, kan se nogle kreative måder at tilrettelægge virksomheder og liv på, som det er vigtigt at have et sted at udvikle. Det er det, vi mener med Christianias egenart.

Til sidst skal jeg sige noget om styringsgruppen. Vi har også navne på personer, som vi ved vil kunne indgå i et konstruktivt samarbejde med Christiania og myndighederne. Vi tror, det er en styringsgruppe, der skal til, for at christianitterne og myndighederne hele tiden er klar over, hvem man skal henvende sig til, når der opstår problemer. Og der vil stadig væk opstå problemer, det er der ingen tvivl om, men vi er overbevist om, at på den baggrund, der nu foreligger, vil der kunne ske en udvikling, som bliver til glæde for christianitterne, og som også bliver til glæde for københavnere.

Jeg vil i øvrigt lige spørge fru Agnete Laustsen, hvordan hun ville sikre, at de københavnere, der ville komme ude på området, kun var de lovlydige borgere. Jeg forstod hende sådan, at det kun var Københavns lovlydige befolkning, der skulle have adgang til området derude. Jeg ved ikke, om hun ville stå og skille dem ad i porten og sige: her får kun de lovlydige lov til at komme ind. Her er jo mange flere u-lovlydige borgere i København end dem, der findes i Christiania, og det ved fru Agnete Laustsen også udmærket.